

Віддяка

Анатолій Косматенко

"Хай хто і що мені не каже,
Сьогодні в нас найперше зло —
Нема чого таїтись — кража!
Такого ще у лісі не було...
Раніш — траплялось, крали у громади,
Тепер же — і сусід в сусіда краде.
І хай би з голоду, а то наживи ради!
Пора кінчати. Годі, Допекло!" —
Ведмідь не встиг своє домовити,
Як дехто вже й шумить:
"Неправда!", "Наклеп!",
"Перебільшує Ведмідь!",
"Не можна всіх уряд голити!"
А Мишка стиха: "Красти — треба вміть".
А Тхорик теж: "Не треба гав ловити!"
"Заждіть, заждіть! —
На пень забралася Лисиця. —
Таке верзти, скажу я, не годиться.
Ну, може, хтось колись там щось і вкрав;
Так то ж давно було й дрібниця.
А нерозважно кип'ятиться,
Та ще й ганьбити ліс — нема підстав.
А ти, Ведмедику, одразу бити в дзвони...
Є сторожі, спасибі, в нас, і є закони!"
"Я всіх і не ганьблю! Я ще ж не все сказав..."
"Облиш, облиш. У нас немає часу
Такої пізньої пори
Вислухувать словесні викрутаси", —
Сказала й подалася до пори,
Щоб підвечерять ласо.
Прибігла. Рилась, порпалась в пилу...
Аж хтось її м'ясце (накрадені запаси)
Підчистив геть — як під мітлу!

Щоб Лиска з горя не вдалася часом
В печаль-зневіру немалу, —
Я про запас припас моральну вдалу.

Ге, де ж вона?.. Рятуйте — вкрали!